

HLEDÁNÍ DUCHOVNÍHO UČITELE A NALEZENÍ SOUZNĚNÍ

Od okamžiku, kdy jsem se před léty dočetl o duchovních učitelích a jejich hledání, rozhlížel jsem se též. Asi jsem byl příliš svobodomyšlný, nikdy jsem žádného duchovního učitele v těle nepotkal. Ba, měl bych říci, že jsem takřka nikdy duchovního učitele v těle nepotkal. Mými učiteli byly nejen knihy, ale také stromy, lesy, hory, řeky, setkání s bytostmi krásných duší, okamžiky sdílení.

Řekl jsem "takřka nikdy". Jsou dvě výjimky, ale i ty jsou výjimkou. Výjimkou byla dvě setkání. S panem Tomášem a s Honzou Konfrštem.

Výjimkou pro mne je pan Tomáš tím, že jsme se "znali" jednostranně - já jeho hodně a on mne vůbec (na jeho přednáškách bývalo tuze plno) a také tím, že pro mne nebyl ani tak učitelem, jako spíše moudrým otcem. Vždyť tomu odpovídal i věkový rozdíl poloviny století a jeho laskavý otcovský přístup ke všem (bylo krásné, když naplněnou Lucernu oslovil "děti moji" bylo to tak). Napsal řadu cenných a krásných knih, jsou k dispozici i jeho přednášky na kazetách. Vše je mimo jiné v Avataru. Již ho nepotkáme, ale je zde stále.

Výjimkou pro mne je Honza Konfršt tím, že dříve, než jsem poznal, že by mohl být pro mne duchovním učitelem, stal se mi moudrým přítelem.

Když jsem začal rozumět slovům pana Tomáše, poznal jsem radost z pocitu souznění s jeho slovy i s ním samým. Souznění a radost ze souznění.

Přivedl mne (mimo jiné - a toho jiného bylo tuze moc) k pochopení Vědomí (Absolutna, Boha, Já) a k poznání existence ega a jeho významu i dosahu. Ale hlavně k pochopení možnosti jeho rozpouštění (uspávání). A společně s tím také k poznání závislostí. Pan Tomáš dokázal své ego uspat a dotkl se oněch symbolických dveří Poznání, ba, nahlédl za ně. Honza za ony dveře vstoupil.

Chytrý člověk hodně studuje a získá mnoho informací. Pro sebe a většinou i pro druhé. Má je. Vlastní je (či tak to vnímáme).

Moudrý člověk informace nevlastní, leč všech potřebných se může dotknout. Ne pro sebe. Mají ho. Nevlastní Poznání, nemá Poznání - to Poznání má jeho.

Mezi chytrým a moudrým jsou ony symbolické dveře Poznání.

Poznání Boha, poznání Vědomí, Poznání. Poznání = Vědomí = Bůh.

Kdo ví, tomu dalších slov netřeba. Kdo tuší, ten určitě brzo nebo jednou pozná. Kdo netuší, ten se v textu zřejmě nepročetl až k této větě...

Kdo ví, souzní. Kdo tuší, ladí svoji duši k souznění.

Hledal jsem duchovního učitele a našel moudrého otce, moudrého přítele a radost ze souznění.

Lze k tomu ještě něco dodat?

Lze. A je třeba k tomu ještě něco dodat...

Děkuji.

Děkuji!

DĚKUJI TI...

(mz)